

ἔστι ἀκόντων, ὡς περ αἱ πολεμικαί. ἔτι δὲ καὶ
 ἔστι καὶ φύσιν. φύσις γὰρ ἰσότης τῆς μητρὸς ἢ ἑ-
 ρῆ πᾶσιν ὄζειν ὡς τε καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἰσότη-
 τὴς γῆς. παρὸς δὲ τούτοις, καὶ παρὸς ἀσφίαν
 συμβάλλεται μεγάλαι, οὐ γὰρ, ὡς περ αἱ βιά-
 νασσι τὰ σώματα ἀρχαῖα ποιοῦσιν, ἀλλὰ
 διωμάθηα θυραυλοῖν καὶ πολεῖν ἔπι δὲ δι-
 νάμην κενδυθῆν παρὸς τῶν πολεμίων, μὴ
 τον γὰρ τούτων τὰ κτήματα, ἕξω τῶν ἑρμηνεί-
 των ὄψι.

Κεφάλαιον γ.

Των δὲ παρὰ τῶν ἀνθρώπων, ἢ καὶ γυναι-
 κῶ παρὸς τῶν ὀπιμάλια. κοιναῖα γὰρ
 φύσις τῶν θήλει καὶ τῶν ἀρρένων μέγιστά ἐστιν.
 ἰσοκλιμαται γὰρ ἡμῖν ἐν ἄλλοις, ὅτι πολλὰ τοῖ-
 αῦτα ἢ φύσις ἐφίεται ἀπεργάζεσθαι, ὡς περ
 καὶ ἔστι ζώων ἕνεκεν. ἀδυνατογὴ δὲ τὸ θῆλυ
 αἴου τῆ ἀρρένων, ἢ τὸ ἀρρὲν αἴου τῆ θήλειος
 ἰσοτελεῖν τῷ τῶ. ὡς τ' ἐξ αἰαγῆκος ἀντὶ τῆ κοι-
 ναῖα σωθῆσκειν ἐν μὴ οὐ τοῖς ἄλλοις ζώ-
 οῖς ἀλόγως τῷ τῶ ὑπέρχει, καὶ ἐφ' ὅσον μετέ-
 χειριστὴς φύσεως, ὅτι τοσούτων, καὶ τεκνο-
 ποιῆσας μόνον χάριν ἢ ἐν δὲ τῆς ἡμέρας καὶ
 φρονιμωτέροις θηήραται μᾶλλον φαίνον-
 ται γὰρ μᾶλλον βοῦθειαι γυνόμηναι κ' ὄνομα,
 καὶ σωθῆσαι ἀλλήλοισ ἐν ἀνθρώποις δὲ μᾶ-
 λιστα, ὅτι οὐ μόνον τῶ ἔστι, ἀλλὰ καὶ τῶ ὄψι
 σωθῆσαι ἀλλήλοισ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἀρρὲν ὄψι.
 καὶ ἢ τῶ τήντων κτήσις, οὐ λειτουργίας ἕνε-
 κησὶ τῆ φύσις μόνον ἔστα τῶ χάρις, ἀλλὰ καὶ ὄψι
 φεισίας. ἀ γὰρ αἱ διωμάθηα εἰς ἀδυνατοῖς
 πονήσωσι, πάλιν κομίζουσι παρὰ διναμῆ-
 νων ἀδυνατοῦντες ἐν τῶ γῆρας. αἶμα δὲ καὶ ἢ φύ-
 σις ἀπληροῦ τῶ τῆ τῆ παρὰ τῶ τῶ αἰετῶ ἔστι
 ἐπὶ κατ' ἀρετῶν ἐδυναται, ἀλλὰ γὰρ καὶ
 τὸ εἶδος ὄψι παρὰ κομίζουται ἔστω τῶ θεῖου,
 ἢ κατῆρον ἢ φύσις, τῆ τῆ ἀσφίος καὶ τῆς γυ-
 ναικός, παρὸς τῶ κοιναῖα. διεκλιμαται γὰρ
 τῶ μὴ ὅτι τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 διωμάθηα, ἀλλ' ἔνια μὴ, ὅτι τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ἐσφίον τῶ δὲ, ἀδενέσφον ἐποκίσην ἔ-
 νια, τῶ μὴ, φυλακτικώτερον ἢ, διὰ τὸν
 φόβον τῶ δὲ, ἀμυντικώτερον, διὰ τῶ ἀσ-
 φίαν καὶ τῶ μὴ, περὶ ζῆται ἕξ ὄψιν τῶ δὲ,
 σὺ ζῆται ἐν δὲ, καὶ παρὸς ἕρρα σῆται, τῶ μὴ, δι-
 νάμην ἐδραῖον ἔστι, παρὸς δὲ τῶ ἕξ ὄψιν θυ-
 ραυλοῖας, ἀδενέσφον τῶ δὲ, παρὸς μὴ τῶ ἕξ ὄψιν
 ζῆσφον, παρὸς δὲ τῶ ἕξ ὄψιν ἕξ ὄψιν καὶ

A operas dant vel nolentibus, qualis tota
 res bellica est. Maxime præterea naturali
 est. Naturaliter enim à matre cunctis nu-
 trimentum suppediat, itaque & homi-
 nibus à terra. Ad hæc plurimum confer
 agricultura fortitudini. Non enim inuti-
 lia efficit corpora, sicut officina, sed ea
 quæ foris excubare valeant, & laborem
 ferre, atque etiam pericula adire ad ho-
 stes. Nam soli hi suas facultates extra mu-
 nitiones habent.

CAPVT III.

EX iis verò quæ ad homines pertinet.
 prima est cura complectens vxorem.
 Nam naturalis societas maximè est inter
 fœminam & matrem. Atque in aliis quo-
 que nobis propositum est, quòd talia multa
 expetat natura efficere, quemadmodum
 & singulas animantes. Fieri autem
 nequit, vt hoc absoluat fœmina absque
 matre, aut mas absq. fœmina. Vnde neces-
 saria est horum societatis constitutio. In
 cæteris quidem animantibus extat hoc sine
 ratione, & eatenus, quoad fert natura
 ipsarum, & procurandæ sobolis gratia tā-
 tum. In iis verò quæ manuetæ sunt & ma-
 gis callidæ atque prudentes, perfectius hoc
 est. Apparēt, in eis adiuuētia mutua bene-
 uolentiæ, & operum communis labor.
 Id quod maximè in hominum genere e-
 uidens est. Non enim in hoc tantum maris
 & fœminæ coniunctio in eo efficax est,
 vt vita propagetur, sed vt bene etiam de-
 gatur. Et liberum procreatio non pertinet
 tantum ad explendum munus naturæ, sed
 ad vtilitatem quoque. Quem laborem e-
 nim valentiores infirmioribus impen-
 dunt, eius fructum recipiunt effecti in se-
 necute à valentioribus. Simul etiam ipsa
 natura hoc circuitu complet perpetuita-
 tatem vitæ, specie nimirum, cum nequeat
 numero. Atque ita ratione dispositus est
 à numine diuino tam maris quàm fœmi-
 næ sexus singillatim ad communionē. Sic
 enim diuisa sunt omnia, vt non eadem v-
 sus sit facultatis illorum, cum quadam in
 contraria vergant, quæ ipsa tamen contē-
 dant eodem. Etenim natura vnum sexum
 fecit robustiorem, imbecilliozem alterū,
 vt hic ad custodiendas res propter timo-
 rem, hic propter fortitudinem ad propu-
 gnandum magis esset idoneus, itemq. vt
 ille foris parta afferret, hic intus cōserua-
 ret allata. Præterea voluit hunc ad opera
 faciēda eū qui assiduitatē præbere valeat,
 sed ad excubandū foris infirmum esse, il-
 lum ad quietem minus aptū, sed qui bona
 valetudine sit ad exercitationes & motus,